

watelskiej na podstawie nakazu umieszczenia w ośrodku odosobnienia.

§ 6. 1. Internowanemu przysługuje prawo złożenia skargi na decyzję o internowaniu do Ministra Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem organu, który ją wydał.

2. Złożenie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji o internowaniu.

3. Skargę składa się w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji o internowaniu. Ponownie skarga może być złożona nie wcześniej niż po upływie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o sposobie załatwienia poprzedniej skargi.

4. Organ, który wydał decyzję o internowaniu, odmawia przyjęcia skargi, jeżeli złożona została przez osobę nieuprawnioną lub po terminie w wypadku pierwszej skargi; ponownej skargi złożonej przed wymaganym terminem nie rozpatruje się aż do upływu tego terminu.

5. Jeżeli komendant wojewódzki Milicji Obywatelskiej, na którego decyzję złożona została skarga, uzna, że zasługuje ona w całości na uwzględnienie, może uchylić poprzednio wydaną decyzję o internowaniu.

§ 7. 1. Decyzja o internowaniu traci moc w razie:

- 1) zastosowania przez sąd lub prokuratora tymczasowego aresztowania w trybie art. 217 § 1 lub art. 451 Kodeksu postępowania karnego;
- 2) skazania na karę pozbawienia wolności, z zastosowaniem art. 217 § 3 Kodeksu postępowania karnego albo ukarania karą aresztu, jeżeli kara ta jest natychmiast wykonywana;
- 3) doprowadzenia do zakładu karnego w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub kary aresztu;
- 4) umorzenia postępowania karnego, wydania wyroku uniewinniającego albo umorzenia postępowania w sprawie o wykroczenie lub wydania orzeczenia o uniewinnieniu, w związku z zachowaniem się, które było podstawą internowania.

2. Komendant wojewódzki Milicji Obywatelskiej z urzędu uchyli decyzję o internowaniu, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające jej stosowanie.

3. Internowanie ustaje z dniem zniesienia stanu wojennego.

§ 8. Niezależnie od wydania decyzji o internowaniu Milicja Obywatelska powinna podejmować czynności w celu zebrania danych, dostarczających dostatecznych pod-

staw do przedstawienia określonej osobie zarzutów w postępowaniu karnym albo niezbędnych do sporządzenia wniosku o ukaranie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

§ 9. 1. Jeżeli internowany posiada małoletnie dzieci albo pozostające na jego wyłącznym utrzymaniu bliskie osoby pełnoletnie, które wskutek internowania pozostaną bez opieki lub środków utrzymania, komendant wojewódzki Milicji Obywatelskiej, który wydał decyzję o internowaniu, wzywa internowanego do złożenia pisemnego oświadczenia wskazującego osobę, która będzie sprawować opiekę lub dostarczać środków utrzymania. Organ przyjmujący oświadczenie zapewnia zawiadomienie wskazanej osoby o konieczności objęcia opieki lub dostarczania środków utrzymania.

2. Jeżeli internowany nie wskazał osoby, która sprawować będzie opiekę, a dobro małoletniego dziecka tego wymaga, komendant wojewódzki Milicji Obywatelskiej, który wydał decyzję o internowaniu, występuje do właściwego sądu opiekuńczego o ustanowienie opieki w trybie przepisów tytułu III działu I Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz księgi II tytułu II działu II rozdziału 2 oddziału 1 i 4 Kodeksu postępowania cywilnego.

3. Jeżeli internowany nie wskazał osoby, która dostarczać będzie środków utrzymania, a potrzeby życiowe bliskich osób pełnoletnich, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu internowanego, tego wymagają, komendant wojewódzki Milicji Obywatelskiej, który wydał decyzję o internowaniu, występuje do właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego o udzielenie niezbędnej pomocy.

4. Jeżeli zachodzi potrzeba zabezpieczenia mienia internowanego, komendant wojewódzki Milicji Obywatelskiej, który wydał decyzję o internowaniu, występuje do właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego o zabezpieczenie tego mienia w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151 z późniejszymi zmianami).

§ 10. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się w postępowaniu w sprawach o internowanie odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia wprowadzenia stanu wojennego.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

160

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1981 r.

w sprawie wykonania przepisów dekretu o stanie wojennym w zakresie łączności.

Na podstawie art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 2 i art. 36 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Cenzura przesyłek pocztowych i korespondencji telekomunikacyjnej oraz kontrola rozmów telefonicznych.

§ 1. Wprowadza się cenzurę przesyłek pocztowych

i korespondencji telekomunikacyjnej oraz kontrolę rozmów telefonicznych.

§ 2. 1. Cenzurą, o której mowa w § 1, obejmuje się krajowe i zagraniczne przesyłki pocztowe oraz korespondencję telekomunikacyjną.

2. Kontrolą, o której mowa w § 1, obejmuje się rozmowy telefoniczne w sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego.

§ 3. Cenzurę i kontrolę, o których mowa w § 1,

prowadzą organy cenzury powołane w trybie art. 18 ust. 2 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154).

§ 4. Organy cenzury są uprawnione do:

- 1) cenzurowania, zatrzymywania i konfiskowania w całości lub w części przesyłek pocztowych i korespondencji telekomunikacyjnej;
- 2) zacierania w przesyłkach pocztowych i korespondencji telekomunikacyjnej informacji, których treść może zagrażać interesom bezpieczeństwa lub obronności Państwa;
- 3) przerywania rozmów telefonicznych oraz połączeń teleksowych i telegraficznych, jeżeli ich treść może zagrażać interesom bezpieczeństwa lub obronności Państwa;
- 4) występowania z wnioskiem o wyłączenie ze względu na zapewnienie ochrony interesów bezpieczeństwa lub obronności Państwa określonych relacji i abonentów telefonicznych, teleksowych i telegraficznych do właściwych organów resortu łączności.

Rozdział II

Ograniczenie wykonywania usług łączności pocztowej i telekomunikacyjnej.

§ 5. Wprowadza się ograniczenia wykonywania usług łączności pocztowej i telekomunikacyjnej.

§ 6. 1. W ramach ograniczeń, o których mowa w § 5, w odniesieniu do usług łączności pocztowej zawieszają się przyjmowanie:

- 1) paczek w relacjach:
  - a) obywatel — obywatel,
  - b) obywatel — instytucja państwowa, przedsiębiorstwo państwowe, przedstawicielstwo, organizacja polityczna, społeczna i spółdzielcza;
- 2) przesyłek pocztowych z zawartością książek, prasy i druków w relacjach obywatel — obywatel.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczą paczek z zawartością leków, środków i przedmiotów niezbędnych do ratowania życia lub zdrowia oraz paczek z odzieżą i żywnością.

3. Zachowuje się przyjmowanie paczek od instytucji państwowych, przedsiębiorstw państwowych, przedstawicielstw, organizacji politycznych, społecznych i spółdzielczych.

4. Przyjęcie przez urząd pocztowo-telekomunikacyjny paczki, o której mowa w ust. 3, uzależnia się od przedstawienia pisemnego zaświadczenia stwierdzającego konieczność jej nadania, z wyszczególnieniem jej zawartości. Zaświadczenie powinno posiadać pieczęć nagłkową oraz własnoręczny czytelny podpis kierownika instytucji (przedsiębiorstwa, organizacji, przedstawicielstwa).

5. Dopuszcza się przyjmowanie paczek o wadze do 5 kg.

§ 7. Zawieszają się przyjmowanie paczek oraz przesyłek pocztowych z zawartością książek, prasy i druków przeznaczonych do wysłania przez obywateli za granicę.

§ 8. 1. Przyjmowanie paczek odbywa się w wyznaczonych urządach pocztowo-telekomunikacyjnych, w określonych godzinach.

2. Adresy urzędów pocztowo-telekomunikacyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz godziny ich urzędowania podaje się do publicznej wiadomości we wszystkich urządach pocztowo-telekomunikacyjnych.

3. Przyjęcie paczki oraz przesyłki wartościowej może nastąpić tylko w stanie otwartym, umożliwiającym wgląd w jej zawartość.

4. Przyjętą przez urząd pocztowo-telekomunikacyjny paczkę osoba nadająca osobiście zabezpiecza (pakuje) w obecności pracownika tego urzędu.

§ 9. W wypadku reklamacji o niedoręczenie przesyłki pocztowej właściwy urząd pocztowo-telekomunikacyjny zawiadamia nadawcę posiadającego dowód jej nadania o przyczynie niedoręczenia.

§ 10. Na czas wprowadzenia ograniczeń, o których mowa w § 5, zawieszają się obowiązujące w resorcie łączności postanowienia i wytyczne dotyczące terminowości doręczania paczek, przesyłek pocztowych, korespondencji telekomunikacyjnej i rozmów telefonicznych.

§ 11. Minister Łączności w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego), może na podstawie odrębnej decyzji uchylić lub rozszerzyć wprowadzone rozporządzeniem ograniczenia wykonywania usług łączności pocztowej.

§ 12. W ramach ograniczeń, o których mowa w § 5, w części dotyczącej usług łączności telekomunikacyjnej:

- 1) telefoniczne połączenia międzynarodowe realizuje się za pośrednictwem telefonistek centrali międzynarodowej Państwowego Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwanego dalej w skrócie „PPTiT”, w Warszawie,
- 2) teleksowe połączenia międzynarodowe realizuje się za pośrednictwem telegrafistek teleksowej centrali międzynarodowej PPTiT w Warszawie,
- 3) telegramy zagraniczne przesyła się za pośrednictwem centrali telegraficznej PPTiT w Warszawie,
- 4) wyłącza się aparaty telefoniczne samoinkasujące wielostrefowe,
- 5) przy zamawianiu rozmów telefonicznych i połączeń teleksowych w urządach pocztowo-telekomunikacyjnych jest wymagane okazanie dokumentu stwierdzającego tożsamość.

Rozdział III

Wstrzymanie i ograniczenie pracy urzędów łączności.

§ 13. 1. Wstrzymuje się pracę urzędów łączności w zakresie:

- 1) stałej radiokomunikacji międzynarodowej,
- 2) wszystkich łączy i traktów przewodowych i radioliniowych relacji międzynarodowych, w tym łączności przygranicznej, w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa realizowanych z pominięciem centrali międzynarodowej PPTiT w Warszawie.

2. Wstrzymuje się pracę radiowęzłów publicznych resortu łączności.

§ 14. 1. Przepisy § 13 ust. 1 nie dotyczą urzędów łączności sił zbrojnych oraz resortów spraw wewnętrznych i spraw zagranicznych.

2. Minister Łączności na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych może zezwolić na utrzymanie lub wznowienie

pracy urzędów łączności, o których mowa w § 13 ust. 1, a urzędów, o których mowa w § 13 ust. 2 — dyrektor wojewódzkiego urzędu telekomunikacji na wniosek wojewody (równorzędnego).

§ 15. 1. Urządzenia radiokomunikacyjne i radiotelefoniczne pracujące w sieciach ogólnokrajowych, wewnątrzresortowych, wewnątrzwojewódzkich i wewnątrzzakładowych mogą być używane przez jednostki organizacyjne administracji państwowej i gospodarki narodowej wyłącznie do celów służbowych.

2. Jeżeli wymagać tego będą względy zapewnienia ochrony interesów bezpieczeństwa lub obronności Państwa, na podstawie odrębnej decyzji Minister Łączności w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może wstrzymać lub ograniczyć pracę urzędów łączności w zakresie:

- 1) radiokomunikacji morskiej,
- 2) lądowej stałej i ruchomej radiokomunikacji o zasięgu ogólnokrajowym oraz pracującej w sieciach wewnątrzresortowych, wewnątrzwojewódzkich i wewnątrzzakładowych.

§ 16. 1. Ze względu na zapewnienie ochrony interesów bezpieczeństwa lub obronności Państwa mogą być wprowadzane ograniczenia w zakresie:

- 1) rozmów telefonicznych,
- 2) połączeń telexowych,
- 3) przyjmowania telegramów,
- 4) wykorzystywania łączy dzierżawionych.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności polegać na wyłączeniu określonych relacji, grup abonentów lub abonentów indywidualnych.

3. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, wprowadzają organy resortu łączności na wniosek organów podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 17. 1. Wprowadza się zakaz zakładania i używania amatorskich i doświadczalnych urzędów radiowych nadawczych i nadawczo-odbiorczych.

2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia tracą ważność zezwolenia na założenie i używanie radiostacji indywidualnych i klubowych oraz doświadczalnych, wydane przed tym dniem na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 23 grudnia 1968 r. w sprawie wydawania zezwoleń na zakładanie i używanie amatorskich i doświadczalnych urzędów radiowych i warunków ich używania (Dz. U. z 1969 r. Nr 2, poz. 14).

3. Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą odpowiednio radiotelefonów będących w posiadaniu osób fizycznych.

§ 18. 1. Posiadacze indywidualnych i klubowych amatorskich urzędów radiowych nadawczych i nadawczo-odbiorczych oraz osoby fizyczne posiadające radiotelefony są obowiązani do zwrócenia posiadanych zezwoleń na założenie i używanie urzędów radiowych organowi, które je wydał, równocześnie ze złożeniem tych urzędów do depozytu, o którym mowa w rozdziale IV.

2. Posiadacze doświadczalnych urzędów radiowych nadawczych i nadawczo-odbiorczych są obowiązani w terminie 48 godzin od dnia wejścia w życie rozporządzenia do:

- 1) zwrócenia posiadanych zezwoleń na używanie urzędów radiowych organowi, który je wydał,
- 2) rozebrania posiadanych urzędów radiowych na części składowe,

3) zabezpieczenia posiadanych urzędów radiowych przed ich uruchomieniem i używaniem przez inne osoby.

§ 19. Minister Łączności sprawuje nadzór i kontrolę nad wykonaniem przepisów § 18.

§ 20. Minister Łączności w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może wydać w uzasadnionych wypadkach zezwolenie na założenie lub używanie urzędów, o których mowa w § 17 ust. 1 i 3, oznaczonej osobie lub instytucji.

§ 21. 1. Założenie lub używanie urzędów radiowych, o których mowa w § 17 ust. 1 i 3, bez zezwolenia wydanego na podstawie § 20 stanowi wykroczenie określone w art. 63 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, pcz. 114) albo przestępstwo określone w art. 287 ustawy z dnia 19 kwietnia 1969 r. — Kodeks karny (Dz. U. Nr 13, poz. 94 z późniejszymi zmianami) i może spowodować orzeczenie przepadku urzędu radiowego.

2. Naruszenie przepisów § 18 może spowodować następstwa określone w § 24 i § 28.

§ 22. Za czas wstrzymania pracy urzędów łączności, o których mowa w rozdziale III, nie pobiera się opłat taryfowych.

Rozdział IV

Składanie do depozytu urzędów radiowych nadawczych i nadawczo-odbiorczych.

§ 23. 1. Zobowiązuje się:

- 1) osoby fizyczne posiadające indywidualne amatorskie urzędów radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze,
  - 2) kluby radioamatorskie posiadające klubowe amatorskie urzędów radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze,
  - 3) osoby fizyczne posiadające wszelkiego rodzaju radiotelefony
- do złożenia tych urzędów do depozytu, chociażby nie były one ich własnością.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, obejmuje również zmagazynowane urzędów radiowe nadawcze i nadawczo-odbiorcze oraz ich części składowe nie będące w bieżącym używaniu.

§ 24. 1. W razie stwierdzenia założenia lub używania doświadczalnego urzędu radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego bez wymaganego zezwolenia, organy podległe Ministrowi Łączności w uzgodnieniu z organami Milicji Obywatelskiej mogą zobowiązać instytucję naukowo-badawczą, uspołecznione zakłady produkujące urzędów i sprzęt radiowy oraz szkoły wyższe i średnie, których program nauczania obejmuje radiotechnikę, do złożenia posiadanych urzędów do depozytu.

2. W razie stwierdzenia używania urzędów radiokomunikacyjnych i radiotelefonicznych pracujących w sieciach ogólnokrajowych, wewnątrzresortowych, wewnątrzwojewódzkich lub wewnątrzzakładowych, w sposób wykraczający poza potrzeby służbowe, organy podległe Ministrowi Łączności w uzgodnieniu z organami Milicji Obywatelskiej mogą zobowiązać jednostki organizacyjne administracji państwowej i gospodarki narodowej do złożenia posiadanych urzędów do depozytu.

3. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, właściwe organy mogą również w inny sposób zabezpieczyć urzędów radiowe przed ich używaniem.

§ 25. 1. Postępowanie w sprawie o złożenie do depozytu urzędów radiowych, prowadzi:

1) właściwy miejscowo okręgowy Inspektor Państwowej Inspekcji Radiowej we współdziałaniu z właściwym komendantem wojewódzkim Milicji Obywatelskiej — w stosunku do urządzeń, o których mowa w § 24 ust. 1,

2) Główny Inspektor Państwowej Inspekcji Radiowej we współdziałaniu z Komendantem Głównym Milicji Obywatelskiej — w stosunku do urządzeń, o których mowa w § 24 ust. 2

— bez udziału strony, której dotyczy postępowanie.

2. Decyzję w sprawie złożenia do depozytu urządzeń radiowych wydaje:

1) okręgowy inspektor Państwowej Inspekcji Radiowej — w stosunku do urządzeń, o których mowa w § 24 ust. 1,

2) Główny Inspektor Państwowej Inspekcji Radiowej — w stosunku do urządzeń, o których mowa w § 24 ust. 2.

3. Decyzję w sprawie złożenia do depozytu urządzeń radiowych doręcza się stronie na piśmie w trybie przepisów art. 39—48 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26). Decyzja może być doręczona również przez funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej lub pracownika inspektoratu Państwowej Inspekcji Radiowej.

4. Decyzja w sprawie złożenia do depozytu urządzeń radiowych, wydana przez organy, o których mowa w ust. 2, jest ostateczna. Odwołanie od decyzji nie przysługuje.

5. Decyzji w sprawie złożenia do depozytu urządzeń radiowych nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

§ 26. 1. Minister Łączności w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w uzasadnionych wypadkach, może wydać oznaczonej osobie lub instytucji zezwolenie na podjęcie złożonych do depozytu urządzeń radiowych, o których mowa w § 23.

2. Decyzja w sprawie złożenia do depozytu urządzeń radiowych, o których mowa w § 24, może być w każdym czasie uchylona przez organ, który ją wydał, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające utrzymanie jej w mocy.

§ 27. 1. Osoby fizyczne i kluby radioamatorskie, o których mowa w § 23 ust. 1, są obowiązane do dobrowolnego złożenia, na swój koszt i ryzyko, posiadanych urządzeń radiowych do depozytu w terminie 48 godzin od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Jednostki organizacyjne, o których mowa w § 24, są obowiązane do dobrowolnego złożenia, na swój koszt i ryzyko, posiadanych urządzeń radiowych do depozytu w terminie 24 godzin od daty doręczenia decyzji w sprawie złożenia do depozytu urządzeń radiowych.

3. Urządzenia radiowe składa się do depozytu w siedzibie właściwego miejscowo wojewódzkiego urzędu telekomunikacji lub w miejscu wskazanym przez dyrektora tego urzędu.

§ 28. W razie niezłożenia urządzenia radiowego do

depozytu w oznaczonym czasie i miejscu, odebrania tego urządzenia i złożenia do depozytu dokonują organy Milicji Obywatelskiej na wniosek właściwego okręgowego inspektora (Głównego Inspektora) Państwowej Inspekcji Radiowej, w trybie odpowiednich przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151 z późniejszymi zmianami).

§ 29. 1. Do urządzeń radiowych składanych do depozytu stosuje się odpowiednio przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 lipca 1950 r. w sprawie postępowania z depozytami rzeczowymi (Monitor Polski Nr A-79, poz. 925).

2. Zasady wykorzystywania złożonych do depozytu urządzeń radiowych na potrzeby obronne Państwa określają odrębne przepisy.

3. Za szkodę wyrządzoną w urządzeniach radiowych złożonych do depozytu ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa.

§ 30. Minister Łączności sprawuje nadzór i kontrolę nad przyjmowaniem do depozytu i składowaniem zdeponowanych urządzeń radiowych.

§ 31. Przepisy rozdziału IV nie naruszają przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie świadczeń na rzecz obrony kraju (Dz. U. Nr 20, poz. 103).

Rozdział IV

Przepisy końcowe.

§ 32. Minister Łączności oraz terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego podadzą do publicznej wiadomości obowiązki i ograniczenia wynikające z rozporządzenia.

§ 33. Prezesi Zarządów Głównych Polskiego Związku Krótkofalowców i Ligi Obrony Kraju oraz Naczelnik Związku Harcerstwa Polskiego podadzą do wiadomości członkom tych stowarzyszeń posiadającym urządzenia, o których mowa w § 23 ust. 1, przepisy rozdziału III i IV.

§ 34. 1. Przepisy rozdziału I i II oraz § 16 stosuje się do przesyłek pocztowych nadanych na obszarze, na którym został wprowadzony stan wojenny, albo adresowanych do osób przebywających na tym obszarze, a także do abonentów telefonicznych, telegraficznych i teleksowych znajdujących się na tym obszarze.

2. Przepisy § 17—22 oraz rozdziału IV stosuje się do urządzeń radiowych założonych na obszarze, na którym został wprowadzony stan wojenny.

3. Przepisy § 13—15 stosuje się tylko w wypadku wprowadzenia stanu wojennego na całym terytorium państwa.

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia wprowadzenia stanu wojennego.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

161

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1981 r.

w sprawie zasiłków przysługujących członkom rodzin żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w czasie obowiązywania stanu wojennego.

Na podstawie art. 133 ust. 3 oraz w związku z art. 237 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obo-

wiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. Nr 18, poz. 111) zarządza się, co następuje: